

- EDITORIAL -

**POSIBILE SCENARII VIITOARE PENTRU RĂZBOIUL DIN
UCRAINA**

Adrian Eugen PREDA*

****"Constantin Brâncuși" University of Târgu Jiu**

INTRODUCERE

La momentul scrierii acestui eseu, în septembrie 2026, războiul din Ucraina a intrat de mai mult de șase luni în al cincelea an de când a început. Ceea ce se dorea o "operațiune militară specială" de trei zile, o defilare spre Kiev a armatei ruse, s-a prelungit. Războiul din Ucraina durează chiar mai mult decât participarea Uniunii Sovietice la Al Doilea Război Mondial, drenând resurse economice și militare de ambele părți. Ucraina rezistă având susținerea Occidentului, bazându-se și pe capacitatea internă de inovare tehnică și tactică, în timp ce Rusia are în spate vastele resurse interne de care dispune, dar care pare că sunt pe sfârșite. Odată cu invadarea Ucrainei, Rusia s-a văzut din ce în ce mai izolată la nivel internațional, accectuând sentimentele rusofobe, mai ales în România (Marcău, Peptan, Preda, 2023). Prin intermediul acestui război, Rusia a provocat ordinea internațională bazată pe reguli, acționând astfel în termeni revizionisti, împotriva hegemoniei americane (Peptan & Preda, 2023). Războiul din Ucraina are la bază o serie de cauze, pe care Kremlinul le numește drept "fundamentale". În termeni maximaliști, acestea înseamnă neutralitate pentru Ucraina, armată redusă drastic și abandonarea obiectivului de aderare la NATO. Mai mult, Kremlinul vizează recunoașterea internațională a câștigurilor teritoriale din Ucraina încă din 2014, de la anexarea Crimeii, împreună cu alegeri prezidențiale și parlamentare, cereri inacceptabile pentru Kiev (Kirby, 2026). Însă, Rusia a declanșat "operațiunea militară specială" cu obiectivul declarat de "demilitariza și denazifica Ucraina" (President of Russia, 2022), motiv care, în mod evident, a reprezentat un pretext.

Având în vedere că acest război se desfășoară de destul de mult timp, fără perspective clare de a se încheia prea curând, prin intermediul acestui eseu intenția mea este să ofer șase scenarii pentru finalul acestuia. Acest eseu nu are pretenția de a fi unul academic, extrem de analitic sau de neatacat. Având în vedere că lansarea în predicții este foarte riscantă, cu atât mai mult acest eseu nu are pretenția de infailibilitate prin scenariile pe care le avansează. Astfel, orice pretenție de valoare predictivă sau prescriptivă este exclusă. Acest eseu este doar un exercițiu de reflecție, invitând cititorii să facă la fel. Dacă acest eseu deschide anumite linii de gândire sau de reflecție, consider că scopul este atins.

ȘASE SCENARII PENTRU FINALUL RĂZBOIULUI DIN UCRAINA

În următoarea secțiune voi avansa o serie de șase scenarii, cu diferite șanse de probabilitate, privind un posibil deznodământ al războiului din Ucraina. Cele șase scenarii, prezentate pe scurt, nu

au o valoare predictivă sau prescriptivă, fiind doar o serie de exerciții de reflecție. Primul scenariu ține de o înghețare a conflictului pe termen nedefinit, cu eventuale incursiuni și lupte la graniță ocazionale. Un astfel de scenariu presupune ca războiul să se prelungească, iar starea de război să rămână între cele două părți. În cadrul acestui scenariu, propabil că linia frontului s-ar stabili, iar teritoriile ucrainene ocupate de Rusia ar fi în continuare integrate în sistemul administrativ rusesc, fără a fi recunoscute la nivel internațional. Ucraina ar continua colaborarea cu Vestul și s-ar consolida intern, însă un război înghețat i-ar putea dăuna grav aspirațiilor sale de integrare euro-atlantică, în timp ce Rusia ar rămâne din ce în ce mai izolată. O înghețare a conflictului ar servi intereselor rusești, prevenind o apropiere mai aprofundată a Ucrainei față de Occident. Acest scenariu ar presupune ca cele două părți să rămână cu un nivel de militarizare ridicat, fiind pregătite oricând să atace și să riposteze. În această configurație, relațiile Rusiei cu Occidentul ar putea rămâne în continuare la un nivel redus, alimentând un climat de neîncredere, lucru care ar presupune ca statele Occidentale și NATO să păstreze un nivel ridicat de înarmare, pregătire și cheltuieli militare. Într-un astfel de scenariu, conflictul se poate dezgheța oricând.

Un al doilea scenariu ține de încheierea unui armistițiu formal pe linia frontului. Acest lucru presupune ca reprezentanții celor două state să se întâlnească și să parafeze un acord formal de armistițiu, fără a înainta către un tratat de pace comprehensiv. Acest scenariu este similar cu cel al finalului războiului din Coreea din 1950-1953, când Coreea de Nord și Coreea de Sud au încheiat un armistițiu în 1953, care este în vigoare și astăzi. Un astfel de scenariu ar presupune ca teritoriile ucrainene ocupate să rămână în continuare în componența Rusiei, cu o linie de contact, eventual o zonă demilitarizată între cele două părți, întocmai precum între cele două Corei. În mod similar cu scenariul precedent, și acesta ar presupune ca relațiile Rusiei cu Occidentul și Ucraina să rămână la un nivel redus, în timp ce NATO/UE și Kievul ar trebui să păstreze un nivel ridicat de pregătire militară, deoarece războiul poate reporni oricând.

Cel de-al treilea scenariu are în vedere folosirea unor arme nucleare tactice de către Rusia în Ucraina pentru a ieși din impasul strategic și de a da un semnal clar Ucrainei și Occidentului. Deși o astfel de decizie din partea Kremlinului ar cântări greu în ecuația războiului, personal cred că este greu de estimat impactul unei astfel de decizii asupra moralului armatei și societății ucrainene. Pe de o parte, folosirea unei arme nucleare tactice împotriva Ucrainei ar putea să slăbească puternic voința ucraineană de a lupta, iar Kievul să ceară pace, ori poate întări moralul ucrainean, care ar avea în spate un Occident și mai antagonizat față de Rusia. Decizia de a folosi arma nucleară în Ucraina ar putea fi sinucigașă pentru Rusia, deoarece ar putea atrage un răspuns dur din partea Occidentului, care ar putea spori ajutorul pentru Ucraina sau ar putea interveni direct în război. În plus, China nu ar aproba un astfel de act din partea Moscovei. Mai mult, o astfel de decizie ar putea reprezenta și un risc de escaladare nucleară între Occident și Rusia, care ar putea avea consecințe extrem de grave, mergând până la distrugerea lumii.

Cel de-al patrulea scenariu prevede extinderea războiului în Europa prin escaladarea acestuia de către Rusia, mai ales că războiul se prelungește fără șanse de izbândă pentru aceasta. O escaladare a războiului ar presupune o prelungire a acestuia prin eventuala extindere a operațiunilor militare care ar putea atrage NATO în război. Mai mult, un război cu NATO, dacă ar fi bine prezentat la nivel intern de către propaganda de la Kremlin ar putea da justificarea cel puțin oficială regimului de a declara oficial război și a decreta o mobilizare generală a populației. Un astfel de scenariu s-ar putea transforma ușor într-un război mondial, deoarece China ar putea să profite de noua dezordine pentru a-și avansa propriile interese. Mai mult, extinderea războiului ar putea merge mână în mână cu escaladarea nucleară, mai ales că în NATO sunt membre câteva state care dețin arma nucleară, mai ales Statele Unite, care au un arsenal impresionant.

Cel de-al cincilea scenariu presupune o victorie a Ucrainei sprijinită de Occident, dar fără implicarea acestuia pe teren care ar presupune o intrare formală în război. Amploarea victoriei Ucrainei ar depinde și de starea în care s-ar afla armata rusă, precum și statul rus. Un astfel de scenariu ar putea fi precedat de un colaps al frontului rus, ca urmare a scăderii moralului armatei ruse, completat de neputința Kremlinului de a înlocui pierderile de pe front. Personal, susțin că un astfel de deznodământ ar fi posibil și dacă ar cădea regimul în Rusia, slăbind astfel capacitatea statului de a ține lucrurile sub control. Astfel, cele două părți ar putea încheia pace, iar Ucraina ar putea primi garanții de securitate și ar putea fi liberă să-și urmeze propriul curs în politica externă, cel puțin câteva decenii până când Rusia și-ar putea reveni. Pe de altă parte, căderea regimului la Moscova ar putea presupune o serie de efecte perverse, care ar merge până la dezmembrarea Rusiei pe modelul Uniunii Sovietice, un fapt care ar pune alte tipuri de probleme comunității internaționale, în special în ceea ce privește gestionarea arsenalului nuclear. Sau, ne putem aștepta la o schimbare similară lui Februarie 1917, când un regim mai democratic în Rusia a declanșat ofensiva Kerenski, iar după preluarea puterii de către bolșevici să urmeze un lung război civil. Având în vedere componența etnică a Rusiei, un astfel de scenariu al dezmembrării nu ar fi exclus.

Ultimul scenariu ar presupune o victorie a Rusiei, care ar putea duce la o ocupare parțială sau totală a Ucrainei, precum și o schimbare a regimului de la Kiev cu unul marionetă, fidel Moscovei. Un astfel de scenariu ar presupune o Rusie mai puternică, care ar amenința și mai tare Occidentul. După ce ar fi eventual epurată, armata ucraineană ar putea fi integrată în armata rusă, iar combinația dintre două armate antrenate de mai mult de patru ani într-un război de amploare ar reprezenta un pericol real și uriaș pentru Occident. Un astfel de scenariu ar putea da încredere Rusiei într-o eventuală confruntare cu Occidentul, plantând astfel germenii pentru un nou război de amploare. Dintr-o dată, întreg flancul estic al NATO, inclusiv România, care are cea mai lungă graniță cu Ucraina, ar fi amenințată direct. Mai mult, amenințarea asupra României ar putea crește dacă Republica Moldova ar fi înghițită ulterior de Rusia.

CONCLUZII

Având în vedere mizele și desfășurarea acestuia din prezent, războiul din Ucraina pare departe de a se afla un deznodământ rapid. Dar, cum istoria nu a încetat niciodată să ne surprindă, acest război se poate termina brusc, chiar până la finalul lui 2026, sau se poate prelungi și în 2027 sau pe termen nedefinit, prin înghețarea acestuia. După cum menționam mai sus, cele șase scenarii avansate reprezintă o invitație la reflecție și nicidecum nu au o valoare de predicție sau una prescriptivă. Pe de altă parte, indiferent de deznodământ, un lucru rămâne clar și de necontestat: invazia pe scară largă declanșată de Rusia acum mai mult de patru ani asupra Ucrainei rămâne un act de agresiune ilegală din partea Moscovei, indiferent de motivele care stau în spate.

REFERENCES

Kirby, P. (2026). Why did Putin's Russia invade Ukraine?, BBC. Retrieved from
<https://www.bbc.com/news/articles/cj0q964851po>

Marcău, F.C., Peptan, C. & Preda, A. E. (2023). Considerations Regarding the Accentuation of Russophobic Attitudes in Romania, in the Context of the "Special Military Operation" Undertaken by the Russian Federation in Ukraine, Pol. Sc. Int. Rel., XX(2), 67–96

Peptan, C. & Preda, A. E. (2023). Considerations On The Revisionist Tendencies Of The Russian Federation Expressed Through The „Special Military Operation” In Ukraine, Research and Science Today, 9-19, DOI: 10.38173/RST.2023.25.1.1:9-19

President of Russia (2022). Address by the President of the Russian Federation, 24 Feb. Retrieved from
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/67843>